

[Handelsministeren.]

praktisk. Det er da hensigtsmæssigt, at et nyt system, når det skal sættes i kraft, bliver kørt ind på den rigtige måde.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til hr. Poul Schlüter. Jeg tror, det var ved første behandling her i oktober måned, hr. Poul Schlüter sagde til mig, at nu havde jeg jo sunket licitationsloven et år ved ikke at tilslutte mig mit eget forslag, og det betød så, at man igen måtte vente. Jeg tror, jeg i dag tør sige, at det vist egentlig var godt, vi ventede det år; så fik vi da nogen betaling for ventetiden i form at et bedre lovforslag.

Både hr. Adolph Sørensen og hr. Poul Schlüter var inde på at drøfte kommissionsarbejdet, og hr. Poul Schlüter hævdede, at det var blevet tilsidesat. Jeg er nu ikke helt enig, for der foreligger dog fra administrationen, der har udarbejdet ændringsforslag og skitser til dette meget materiale, mange analyser og mange tal, som kan bruges som vurderingsgrundlag og baggrundsmateriale for udvalgsmedlemmerne. Det er da så heldigt, at vi nys har haft et lovforslag af lignende art her i folketinget, om næringsloven, hvor der jo også havde siddet en kommission, og hvor hr. Poul Schlüters parti og venstre ved at skaffe et flertal i udvalget, som jeg måtte bøje mig for, også tilsidesatte en kommissionsbetænkning i spørgsmålet om næringsbrevene, som man i kommissionen ikke havde foreslået ophævet.

Jeg skal heller ikke gøre så farlig mange bemærkninger til hr. Adolph Sørensen. Jeg forstår hr. Adolph Sørensens stilling på den plads, hvor han sidder som formand for Håndværksrådet. Jeg skal ej heller blande mig i striden om udvalgsarbejdets gang. Men jeg vil dog gerne sige som min erfaring fra de seneste dage, at det jo ikke var det store problem og de lange paragraffer, som man var uenig om, der krævede den lange tid; det var egentlig fotograferet ned til spørgsmålet om pligt eller ret; det var det, der var uenighed om, og hvis håndværket havde fået pligten i stedet for retten, er jeg helt sikker på — eller vidende om — at så ville man have accepteret det. Så enkelt var egentlig spørgsmålet, så det tidsmæssige kan ikke have spillet den helt store rolle i den sidste fase.

Jeg fristes til at gøre en lille bemærkning om sympati- og festtaler. Jeg synes, at hr. Adolph Sørensen lige skal være opmærksom på, at der jo er et meget, meget stort flertal i denne sal for dette lovforslag.

Hr. Adolph Sørensen hævder, at alle håndværksorganisationerne var enige derom — det gjaldt Håndværksrådet, det gjaldt Entreprenørforeningen, det gjaldt Danske Arkitekters Landsforbund, det gjaldt Dansk Ingeniørforening. Det er jo ikke rigtigt. Dansk Ingeniørforenings skrivelse, udvalgets bilag nr. 14, går ikke ind for pligten til at anmelde bud forud. Det store spørgsmål er jo: retten eller pligten. Hr. Adolph Sørensen spørger, hvor initiativet skal ligge, om det skal ligge hos organisationerne. Ja, det skal ligge hos organisationerne eller hos de bydende. Så bliver det organisationernes opgave i forbindelse med bygherren at finde ud af, hvordan man får at vide, hvem der har givet buddene.

Jeg skal ikke her komme ind på hr. Poul Schlüters bemærkninger om, at det var udtryk for en diskrimination, at der ikke var andre erhverv, der var udsat for dette, kun indskrænke mig til den korte bemærkning, at hvis andre erhvervsgrupper havde lignende regler, som håndværket har haft, som Entreprenørforeningen har haft, og dette havde været underkastet monopolløven, er jeg overbevist om, at man fra monopoldmyndighedernes side havde grebet ind over for sådanne generelle aftaler inden for en hel branche eller inden for et helt erhverv.

Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget.

Guldborg: Det skal kun blive to korte bemærkninger. Først vil jeg gerne takke ministeren for tilsagnet om at se på det spørgsmål, jeg rejste om embedsmændenes problemer og ansvar i forbindelse med denne lovgivning. Når jeg rejste spørgsmålet specielt for de offentlige myndigheders vedkommende — og ikke mindst altså statens — er det, fordi det er det område, hvor vi, om jeg så må sige, selv er bygherrer, og hvor vi, synes jeg altså, har en særlig forpligtelse. Jeg vil derfor lægge megen vægt på, at man overvejer at gøre noget ved dette spørgsmål. Jeg er helt enig med handelsministeren i, at vi på dette punkt indfører ændrede arbejdsbetingelser, og at det